

Особено внимание при ревизията трябва да се обърне и върху верността на отчетните данни по раздел IV на форма № 7—П „Загуби от бракувано производство, непроизводителни разходи и влошаване на качеството“. Тук следва да се установи точното отразяване на всички загуби от брак, допуснати от предприятието. При това трябва да се има пред вид, че почти винаги предприятията не посочват пълната сума на загубите от брак. Много често те не отчитат загубата от брака, когато бракуваните изделия не се посочват от ОТК в протоколите за брак, а се поправят от самите работници. В някои случаи не се отчита дори поправимият брак, който е посочен в документите на ОТК, особено когато е по вина на работниците.

По принцип загубите от брак, посочени по съответната статия „Загуби от брак“ в раздел II на формата, трябва да са еднакви със загубите от брак в този раздел. Единствено изключение в това отношение се допуска само за предприятията, които отчитат незавършено производство в обема на продукцията.

Най-много слабости обаче в този раздел се допускат при отчитането на непроизводителните разходи и загубите от влошаване качеството на произведената продукция. Достатъчно е само да се изтъкне, че всички предприятия получават кредит от банката, за който плащат лихви, които представляват непроизводителен разход.

Непроизводителните разходи се отразяват счетоводно в аналитичните сметки на цеховете и общозаводските разходи. Те се водят в отделни партиди и по тях може лесно да се проверят набраните разходи по тях. Към непроизводителните разходи се отнасят: от цеховите разходи — заплащане на престои, липси на незавършено производство, излишък на незавършено производство и др. непроизводителни разходи; от общозаводските разходи — заплатени глоби и неустойки, липси на продукцията в заводските складове, липси на материали и полуфабрикати в заводските складове, брак и развала на материали и продукция в заводските складове, загуби от престои, други непроизводителни разходи и пр.

Загуби от влошаване на качеството показват предприятията, които имат план за готовите изделия по качество. Това са преди всичко предприятията на леката и хранителната промишленост. В случай на неизпълнение на качеството на продукцията е необходимо да се установи, посочени ли са въобще суми за загуби от влошаване качеството на готовата продукция, правилно ли са посочени тези суми от предприятието, като се изчисли каква загуба е понесена в резултат от влошаването на качеството. При разчета трябва да се изхожда от асортимента на продукцията, като се има пред вид, че преизпълнението на качеството на едни изделия не следва да се приспада от общата сума на загубите.

При проверката на данните за единичната себестойност на готовите изделия най-важното е да се установи дали предприятието е работило с едни и същи количества при изчисляване на себестойността по статии на калкулации и единичната себестойност на отделните изделия. В случаите, когато не се съставят калкулации, трябва да се провери обстойно методът, по който е установена единичната себестойност на изделията и отговаря ли тя на действителната сума, изразходвана за тяхното производство.